

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně: **P. M. Y.**, zastoupené Mgr. Lilianou Vochalovou, advokátkou se sídlem I. P. Pavlova 3, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 12. 2005, č. j. 5 Az 20/2005 - 20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně jako stěžovatelka brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 17. 8. 2005, č. j. OAM-730/VL-07-HA08-2005, jímž jí nebyl udělen azyl s odkazem na ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a bylo vysloveno, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Nejvyšší správní soud nejprve vážil nezbytnost rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde samo podání kasační stížnosti má podle § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud se dále zabýval tím, je-li kasační stížnost přípustná (§ 104 s. ř. s.). Stěžovatelkou tvrzená námitka dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. má tkvět v tom, že v souzeném případě měl být stěžovatelce poskytnut azyl z humanitárních důvodů ve smyslu ustanovení § 14 zákona o azylu. Tuto námitku přitom v žalobě neuvedla, takže není přípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť nebyla řádně uplatněna v řízení před městským soudem, ačkoli tak stěžovatelka učinit mohla. Ostatní námitky v kasační stížnosti shledal soud přípustnými.

Poté se musel Nejvyšší správní soud zabývat přijatelností kasační stížnosti ve smyslu § 104a s. ř. s., tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu zdejší soud pro stručnost odkazuje např. na svoje usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako č. 933/2006.

Na základě obecných úvah, které Nejvyšší správní soud provedl ve výše uvedeném rozhodnutí, konstatuje v projednávané věci zdejší soud, že stěžovatelka argumentuje kasačními důvody zakotvenými v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b), d) s. ř. s.:

Stěžovatelčina námitka dle písm. b) citovaného ustanovení spočívá v tom, že správní orgán, který danou věc rozhodoval, nijak nevyhodnotil a dalším dokazováním nepodpořil indicie vedoucí k tomu, že by stěžovatelka mohla být osobou, u níž lze uvažovat o udělení azylu z humanitárních důvodů ve smyslu ustanovení § 14 zákona o azylu. Na tuto námitku dává dostatečnou odpověď dosavadní judikatura správních soudů, za všechny budiž jmenován např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 - 48 (dostupný z www.nssoud.cz) a rozsudek ze dne 29. 6. 2006, č. j. 6 Azs 5/2006 - 46 (dostupný z www.nssoud.cz).

Konečně námitka dle písm. d) shora uvedeného ustanovení plyne ze stěžovatelčina tvrzení, že městský soud řádně nepřezkoumal, zda jsou dány podmínky zvláštního zřetele hodné pro to, aby jí byl udělen humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu. Nejvyšší správní soud připomíná, že obdobnými otázkami se již zabýval v řadě svých rozhodnutí, z nichž lze uvést např. rozsudek ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003 - 38 a ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 - 48 (oba dostupné z www.nssoud.cz). V těchto rozsudcích Nejvyšší správní soud uvedl, že na udělení azylu z humanitárního důvodu podle § 14 zákona o azylu nemá žadatel subjektivní právo. Správní orgán o něm rozhoduje na základě správního uvážení. Samotné správní rozhodnutí podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem. Za splnění těchto předpokladů není soud oprávněn z týchž skutečností dovozovat jiné nebo přímo opačné závěry.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu